

MANÁ½EL, PĀ•N A VLĀ•DCE

StĀ™eda, 06 kvĀ›ten 2015

PanĀ› Danielo, Ā•tu Kudlanku uĀ¼ hodnĀ› dlouho, ale dnes jsem se rozhodla také si napsat o radu - co dál, jestli zĀ›stat s manĀ¼elem... Známe se cca 4,5 roku - poznali jsme se v zamĀ›stnání. Ná• vztah nikdy nebyl 100%. Ale v té dobĀ› jsem byla dlouho sama bez partnera a mĀ›la jsem pocit, Ā¼e uĀ¼ na mĀ› nikdo jiný neĀ•eká a já zĀ›stanu na ocet. Cca po dvo letech jsme se vzali. Vdávát jsem se nechtĀ›la - nebyla jsem si jistá ná•im vztahem. Ale dostala jsem ultimatum - svatba nebo rozchod. PĀ™emý•lela jsem dlouho a nakonec souhlasila.

MĀ›j muĀ¼ nesná•í mou rodinu. Moje maminka prý mu organizuje jeho Ā¼ivot, o kterém si vĀ¼dycky chce a rozhodovat jen on. Ale ono to tak není, jen prostĀ› nenadává na mne, ale vĀ¼dycky vynadá ná•im. Je to takové zástupné. ProtoĀ¼e oni mne prý •patnĀ› vychovali a tak za to mĀ›Ā¼ou• Víte, ono je to taky o tom, Ā¼e mĀ› má muĀ¼ má asi opravdu moc rád. Sice za jeho chování mĀ›Ā¼u já a moje rodina, pĀ™esto skoro vĀ¼dycky, kdyĀ¼ mĀ› urĀ¼ napadá, tak se pĀ™ijde omluvit za to, Ā¼e zase ujel, s tím, jak moc mĀ› má rád. Víím, Ā¼e by udĀ›lal v•chno pro to, abych byla •astná ale zároveň to niĀ•í.

Ná•e hádky jsou vĀ›tinou velmi malicherné, ale uĀ¼ mĀ›ly bohuĀ¼el i hor•í následky a od urĀ›ité doby uĀ¼ ho nemiluju. SnaĀ¼ím se to nauĀ›it, ale nejde to. A ani nevím, jestli mám vĀ›bec je•tĀ› chtít. VyĀ›itá mi, Ā¼ jsem chladná. On má moc práce a je•tĀ› studuje • ov•em, Ā¼e to v•chno dĀ›lá jen kvĀ›li mĀ› a já si toho prý patĀ™iĀ•nĀ› nevĀ¼ím. I kdyĀ¼ to není pravda, protoĀ¼e se snaĀ¼ím mu opravdu pomáhat. Nechci ubreĀ›ená holka, ale já si беру tĀ™eba na mytí oken dovolenou, protoĀ¼e kdyĀ¼ dĀ›lám velký úklid, tak je doma logicky bine napĀ™. kdyĀ¼ sundám záclony atd. A on se hned rozĀ›iluje, Ā¼e si neumím vybrat správnou dobu. Ā¼e uklízím, kdyĀ¼ on odpoĀ›vat. Ale zase musím uznat, Ā¼e mi obĀ•as pomáhá v kuchyni s nádobím, obĀ•as i vysaje. Má takové zvl•tní názory, se kterými se málokdo ztotoĀ¼Ā›uje. Jsem z toho stra•ně zmatená. Já ale nechci nikoho omlouvat. Víte, já jsem v podstatĀ› velký optimista. A proto jsem se i vdala. Optimisticky jsem doufala (dnes uĀ¼ víím, Ā¼e naivĀ›), Ā¼e se opravdu zmĀ›ní. A moĀ¼ná i proto jsem to v•chno sná•ela.

Jsmo spolu v jedné firmĀ›, ale snaĀ¼íme se pĀ™ísň oddĀ›lovat práci a soukromí. JenĀ¼e uĀ¼ i dva kolegové - nezávisle sobĀ› - mi Ā™ekli, aĀ› jdu od toho, dokud nemáme dĀ›ti. Tak nevím... Jaký na to máte názor Vy?

Omlouvám se, Ā¼e jsem se tak rozjela, ale chci být objektivní. PĀ™emý•lím uĀ¼ i nad rozvodem, ale nechci mu ub SYLVA O D P O V Āš Āž : Milá Sylvo, asi nejprve nechám prostor Ā•tenĀ™kám a Ā•tenĀ™Ā›m a svou odpovĀ›• Ti pĀ™ipí•u. Nechci nikoho ovlivĀ›ovat - a jak stále Ā™íkám: víc hlav víc ví... KaĀ¼dopĀ›dnĀ›: já tou svou (hlavou) na tvým souĀ•sným osudem a jednáním neustále kroutím... d@niela